

Menighedsrådmøde
afholdes mandag d. 4. december 1967
kl. 19 i Dyssegårdskirkens krypt.

Dagsorden: Kirkens budgetter 1968/69.
Der er offentlig adgang til dette møde ifølge loven.

På menighedsrådets vegne *H. Braune* formand.

Søndagskole.

Det er et år siden, den måtte standse i Dyssegårdskirken.

Ledere manglerede og mangler stadig. Nu er der tilbud fra en enkelt side, men der flere, der vil tilbyde sig. Hvis bare De har en lille smule interesse for sør-

dagsskole, så lad os prøve at få gang i den igen. Henvendelse sker på GE 7108, *Johs. Bjerrum.*

Kirkelægget i ny skikkelse

Fra og med dette nummer vil kirkebladet fremtræde i ændret skikkelse. Redaktionen håber og tror, at ændringerne vil give mulighed for en bedre kontakt med læserne, og sender en tak til den kreds af sognets beboere, som i de senere år har givet bidrag til kirkebladet og dermed gjort det muligt at udsende dette større og - håber vi - bedre blad.

Det er hensigten at udsende bladet 4 gange årligt. Næste nummer udkommer omkring midten af februar.

Adresse:

Sogneprest Johs. Bjerrum,
Dyssebakken 8, Hellerup, tlf. GE 7108.
Træffes bedst hverdage (undtagen onsdag) kl. 11-12. Tirsdag dog kun kl. 18-19.

Residerende kapellan, mag. art. Max W. Olsen,
Grants Allé 23, Hellerup, tlf. SO 6183.
Træffes bedst hverdage (undtagen fredag) kl. 12-13.

Kordregn Rudolf Hansen,

Ellermosevej 115, Hellerup, tlf. GE 2875.
Træffes hverdage (undtagen torsdag) kl. 9-13. Fredag tillige kl. 18-19.

Organist, dr. phil. Povl Hamburger,
Jægerbakken 7, Gentofte, tlf. OR 5227.

Kirkebetjent H. Braune,

Dyssegårdsvej 98, Søborg, tlf. SO 6427.
Menighedsrådets formand:

Kirkebetjent H. Braune,
Dyssegårdsvej 98, Søborg, tlf. SO 6427.
Menighedsplejen:

Formand: sognepresten.
Kasserer: Chr. Lundbye, tlf. GE 1331.

KFUM-spejderne:

Gruppeleder: Steen Laien,
Eskager 12, Søborg,
SO 9051.

Flokleder: Erik Andresen,
Grøntøften 6, Søborg,
SO 3175.

Tropledere: Jesper Kramholt,
Rosenfeldts allé 12, Gentofte,
GE 4251.

Henvendelse om kirkelige handlinger

Dåb: Henvendelse sker til kordegnekontoret og til præsten.

Lysning: Henvendelse sker til kordegnekontoret. Vielse: Henvendelse sker først til præsten for fastlæggelse af dag og tid, derefter til kordegnekontoret.

Begravelse: Henvendelse sker til præsten angående dag og klokkeslet.

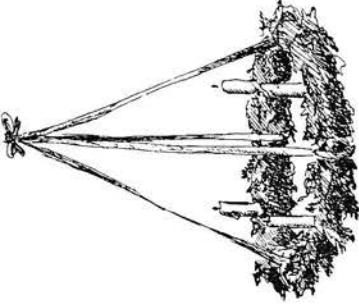
C. TH. THOMSEN'S BØGTRYKKERI A/S

Dyssesegårds-Bladet

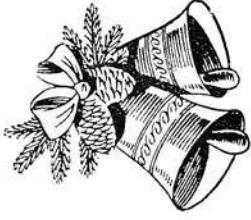
NR. 4 · VINTER 1967 · 32. ÅRGANG

Redaktion: Pastor Max W. Olsen (ansvarshavende), sognepresten og O. W. Borch.

Nytår

Menighedsplejens juleindsamling

Nå, det er nu i god tid at skrive om nytår, vil De måske indvende! Men nej! Nytåret ligger lige om hjørnet. Kirkens nytårsdag er den første søndag i advent.

Og det er slet ikke for at være sør, at kirketårnet har sin egen rytm, som ikke følger kalenderåret. Nej, det har sin naturlige forklaring i den ordnede række af årligt tilbagevendende søndage og festdage, der begynder med 1. søndag i advent, fører gennem jul, påske, pinse og slutter med den lange række (op til 27) af søndage med navnet: trinitatissøndage, der betyder: tre i én (fader, son og helligånd).

En århundredlang udvikling er selvfolgetlig gået forud, før det hele kom til at ligge klart. Udgangspunktet var det jødiske hellige år. Påske og pinse fandt fra den allerførste tid i den kristne kirke sin plads, fordi disse fester med deres nye indhold føjede sig ind i rammen for de tilsvarende jødiske fester. Men julfesten finder vi ingen spor af i de første 3 århundreder efter Kristus. Først i det 4. århundrede begynder julfesten at vinde indpas og i 6. århundrede synes udviklingen tilendebragt. Julen har fået sin forberedelsesstid, – eller som det hed i tidligere tid med et ord, der stadig virker mindre fortavlet: sin beredelsestid – de fire adventssøndage, efter jul markeringen af ottendedagen (1. januar) for Jesu omskærelse og den følgende helligtre-kongeridt.

Nytåret i kirken varsler altså igen med særlig kraft: beredelse. Beredelse til lysets fest, julen. For ikke blot skal der tændes lys i gængs forstand. Men helst skulle det lys tændes, som skinner i mørket, for at lyse for dem, der føler med sig selv, at de er i mørket og længes mod lyset. Vel mødt under sky på kirkesti!

Jobs. Bj.

Julen nærmir sig hastigt!

I den anledning tillader Dyssegård sogns menighedspleje sig at bede vort sogns beboere om at yde en god gave til den juleindsamling, der som sædvanlig med Justitsministeriets tilladelse finder sted i begyndelsen af december måned.

„Der er da ingen fattige i Dyssegård sogn“, er der hvert år nogen, der siger til listebarerne. Og de har vel ret. Men der er ikke desto mindre mange steder, hvor hjælp i rette tid er den udstrakte arm, der er med til at give livsmødet tilbage for både ældre, syge og ensomme mennesker.

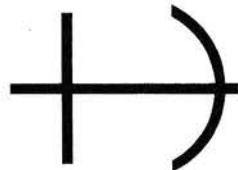
Overalt findes en nød, som ikke kan ses udefra!

Og her er det, Deres hjælp kommer ind i billebet. Præsterne og sygeplejerskerne ved af erfaring, hvad en sådan håndsrækning betyder. Menighedsplejen prøver også året igennem at skabe gode timer for ældre i vort sogn ved sammenkomster i kirkenes krypt.

Vi beder derfor om, at De i lighed med tidligere år vil tage imod vores listebarere med, velvilje og notere Dem for et bidrag.
November 1967.

Dyssegård sogns menighedspleje

JOHS. BJERRUM
sogneprest – formand
CHR. LUNDBYE
kasserer
RUDOLF HANSEN
kondegm – sekretær
EDITH HANSEN
sygeplejerske – næstformand
MAX W. OLSEN
*prokurator
res. kapellan*
A. BRANDT JENSEN
sygeplejerske

100 år

sog og 1050 sygebesøg og arrangementer. 1042 sammenkomster med 33000 deltakere.

Store tal – så store, at man måske kunne tænke, at sofolkene helt forsagede øllet i de små havnebeværtninger i de byer, hvor der er somandskirker. Det gør det nu næppe – og der er næppe heller noget, der beder dem om det. Det væsentlige for os, der på landjorden har kirke og hjem som en del af vor daglige tilværelse, må være, at vores sofolks savn på disse områder afhjælpes – helst i flere end de 14 havne, hvor det gøres idag.

Og det kan De være med til ved at tænke særligt venligt på kirkebønnen den 28. januar.

o. w. b.

Hvis De er i kirke den 28. januar 1968, vil De høre, at indholdet af kirkens bøsser den dag bliver givet til DANSK SØMANDSKIRKE I FREMMEDDE HAVNE.

Det skal nok være fortræffeligt, tænker De måske. I så fald tænker De ret.

Netop i år fejrer Somandskirken 100-års jubilæum, hvilket kan være en god anledning til at orientere lidt om denne organisations arbejde:

I 14 af de store havnebyer – spredt over kloden – der anløbes af mange danske handelsskibe, står i dag en dansk kirke og en dansk præst parat til at byde sømanden velkommen. Velkommen til dansk gudstjeneste – og til samvær. Det sociale arbejde er omfattende: besøg om bord i skibene – udflygter for besætningsmedlemmerne – besøg hos syge sofolk på hospitaler – brevservice – sportsarrangementer – og samtaler med den, som tynges af personlige problemer (dem har man ikke færre af, fordi man sejler). Den seneste årsberetning beretter om stor søgning til alle disse arrangementer: Der er afholdt 1022 gudstjenester med 29000 deltagere, hvoraf 2900 var til afgørt. Ialt 149000 besøg blev afslagt af sofolk, og præsterne aflagde 7800 skibsbesøg.

Navnet

Det er umuligt for os idag at skille navnet *Jesus* fra den person, som vi kender under dette navn. Person og navn er blevet ét. Personen har med sit liv givet navnet mening og betydning. – Denne forestilling om, at person og navn var ét, dækkede hinanden, var langt sterkere hos jøderne i det gamle Israel, end den er hos os idag. Man tog gode, gamle, jødiske navne til familiens børn, fordi disse navne af kendte personer var blevet fyldt med mening og indhold. Hvad navnet i sig selv betød, skænkede man ikke mange tanker. Det var de beדרifter, deres tidlige børere havde udfor, man standsedde ved.

Ikke en specialitet

Den afdøde tyske præst Dietrich Bonhoeffer har talt om, hvad han kalder „religionsløs kristendom.“ Med „religionsløs“ mener han ikke „uden Gud“, men en kristendom, der har noget at sige, og som kan sige noget ind i den verden, hvor mennesker lever. Kristendom er ikke blot Guds ord, kristendom hører ikke kun til i det „religiøse eller personlige plan“, kristendom har ikke kun noget at sige overfor „de sidste spørgsnål“, såsom død, skyld og håbloshed, men den har også noget at sige det almindelige, sunde, sterke og selvstændige menneske af idag. Enhver anbragte af kristendommen i et særligt hjørne for de religiøse er forkert, fordi Gud skabte mennesket, og Jesus blev menneske.

M

menneskets sag.

Det er umuligt for os idag at skille navnet *Jesus* fra den person, som vi kender under dette navn. Person og navn er blevet ét. Personen har med sit liv givet navnet mening og betydning. – Denne forestilling om, at person og navn var ét, dækkede hinanden, var langt sterkere hos jøderne i det gamle Israel, end den er hos os idag. Man tog gode, gamle, jødiske navne til familiens børn, fordi disse navne af kendte personer var blevet fyldt med mening og indhold. Hvad navnet i sig selv betød, skænkede man ikke mange tanker. Det var de beدرifter, deres tidlige børere havde udfor, man standsedde ved.

Men Det ny Testamente peger på personen, der bar navnet Jesus, og som gjorde dette navn til noget andet og mere end et almindeligt navn. Det ny Testamente omtaler ham som *Guds Søn*, men leverer ikke noget bevis for det, men fortæller, at Gud gennem ham har mødt verden og også gennem ham vil møde dig. Det budskab kalder kristne mennesker et evangelium. De ikke-kristne adviser det som vrøvl eller dårskab. De to muligheder er der: modtagelse eller forkastelse. Ja – eller nej.

Vi ved alle mere om personen Jesus, end Lukasevangeliet fortæller i kap. 2, v. 21. Vi kender alt det, som hele Det nye Testamente fortæller om ham fra hans fødsel, om hans liv, om hans lidelse, død og opstandelse. Vi ved også en hel del om, hvad Jesus *personligt* er kommet til at betyde for mennesker fra den dag, da han trådte frem for verden og indtil idag.

O

Skriftens vidnesbyrd og menneskers vidnesbyrd holder en prædiken for os om, hvad Jesus har gjort for os – og hvad han vil *af* os.

Man må begynde med at lytte til hans ord og gøre efter dem; så kommer også nok den dag, hvor den, som tvivler, drives til at tro, at han er Guds Søn, menneskers redningsmand – *vor Frelser*.
W.

Underet

Underet er os mennesker imod og til anstød. Ikke, som vi tror, fordi det er imod forstanden, men fordi det, ved at være til, afskærer os fra at kunne forstå, og ved forståelsen vil vi underlægge os verden. Men underet kan der ikke laves systemer på, hvor meget det end er blevet forsøgt i tidens løb.

Underet sprænger ethvert verdensbilde, underet betyder, at livet er levende og ikke lader sig kortlægge. Derfor: Gud ske lov for underet. Uden det herskede tvangen på jorden.

Menneskernes herredømme over livet er frystigeligt. Hvor underet med magt tvinges ud af livet, bliver magten enerhærende. Men deri består underet, at magten aldrig kan få underet i sin magt. Underet betyder, at Gud er stærkere end den og alle magter, at han er nådlig og god. Hvorfor mon vi mennesker med magt vil erstatte underet med historie og natur? Hvorfor vælger vi døden for livet? Gud ske lov for underet, det uovervindelige, det ubegrifelige, det overraskende, det altid nye og evigt levende: Guds komme, Guds gerning, Guds sejr over døden.

KFUM - Spejderne i Dyssegård

i kirkens krypt og stillet til rådighed af menighedsrådet.

En spejdertrup på ca. 30 drenge i alderen 12 til 15 år. Denne trop, der er fælles for Dyssegård og Helleruplund sogn, holder bl. a. tropmøde i Dyssegårdskirkens krypt den sidste torsdag i hver måned kl. 19.00. I øvrigt holder en af patruljerne sit ugentlige møde i et lille rum bag kirkens kor.

Henvendelser vedrørende KFUM-spejderne kan rettes til de under „Adresseer“ nævnte ledere.

Hvad med pigerne?

Desverre har vi ingen KFUK-spejdere i tilknytning til Dyssegårdskirken, og det skyldes mangel på ledere. Såfremt nogle læseret af dette blad er interesseret i på en eller anden måde at støtte oprettelsen af KFUK-spejderarbejde, kan henvendelse ske til KFUM-spejdernes gruppledere, der gerne formidler den fornødne kontakt til divisionschef m. v.

Steen Laiet.

Sunde, karakterdannende fridtsbeskæftigelse, teltslagning, madlavning over åben ild, førstehjælp, knobbinding og pionerarbejder m. v. Disse aktiviteter, der i sig selv tjener et andet af spejderarbejdets formål, at være budskab. Man kan håbe, at drenge deres ledere, tjener dog også til om muligt at give drenge en sådan tillid til deres ledere, at de lytter, også når lederne efter evne søger at viderbringe det kristne budskab. Man kan håbe, at drenge deres ledere og dermed dem selv.

For to år siden oprettedes der en KFUM-spejdergruppe i Dyssegård sogn. Siden starten er gruppen vokset jævt og består nu af:

En ulveflok på ca. 30 ulve i alderen 9 til 12 år. Denne flok holder møde hver onsdag kl. 18.30 i „Hulen“, et lokale udsmykket i junglestil, beliggende

Gudstjenester i Dyssegårdskirken

Menighedsnøder:

- 5. december kl. 20: „Kommer Tanzania os ved?“? Lægemissionær Hanne Buch om den unge kirke i Afrika. Lyshilleder.
- 6. februar kl. 20. „Penge samles ind – hvad bruges de til?“ Den danske Folkekirkens Nødhjælp – sekretær Viggo Mollerup. Film.

Møder for de ældre:

- Tirsdagene d. 12. december, d. 20. februar og d. 19. marts kl. 14.

Møder for unge:

- 28. november, 30. januar og d. 27. februar kl. 19.30. Åbent hus for unge d. 13. februar kl. 19.30–21.30.

Bibelkredsmøde.

- Onsdag den 13. december kl. 20 er der julemøde i kirken krypt med tale af sognepresten. Tilmelding til Chr. Lundbye, tlf. GE 1331 (af hensyn til kaffen).

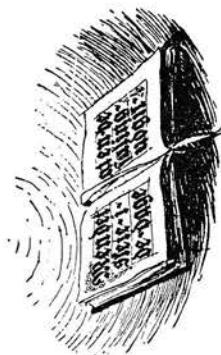
Listebævere.

- Er der nogen, der vil være med. Bare en enkelt vel? – Henvend Dem venligst til kordegen. (se under „adresser“).

I dag

- har De måske ikke brug for at vide, f. eks. tidspunktet for eftermiddagsgudstjenesten den 24. december, eller hvor man henvender sig, når man skal træffe forbredelse til kirkelige handlinger, eller hvem man ringer til om spejderarbejde o. s. v. Men den dag, hvor De står og har brug for oplysningen, vil det være en hjælp, hvis De kan tage det sidst udkomne kirkeblad frem. Så det var måske en ide, at gemme det?

J. Chr. Hostrup

Julebudet

*Julebuddet til dem, der bygge her i merket og dødens skygge,
det er det lys, som, aldrig sinkt,
jager det stigende mumm på flugt,
åbner udsigten fra det lave,
trøster mildelig mellem grave.*

J. Chr. Hostrup

Januar 1968

- 1. Kl. 10 Max W. Olsen (nyår)
- 7. Kl. 10 Johs. Bjerrum
- 8. Kl. 19 Max W. Olsen
- 14. Kl. 10 Max W. Olsen
- 15. Kl. 19 Johs. Bjerrum
- 21. Kl. 10 Johs. Bjerrum
- 22. Kl. 19 Johs. Bjerrum
- 28. Kl. 10 Max W. Olsen
- 29. Kl. 19 Max W. Olsen

Februar 1968

- 4. Kl. 10 Johs. Bjerrum (familie-gudstjeneste)
- 5. Kl. 19 Max W. Olsen
- 11. Kl. 10 prof. E. Thestrup Pedersen
- 12. Kl. 19 Max W. Olsen
- 18. Kl. 10 Max W. Olsen
- 19. Kl. 19 Johs. Bjerrum (ungdoms-gudstjeneste)
- 25. Kl. 10 Johs. Bjerrum (fastelavn)
- 26. Kl. 19 Max W. Olsen